

HET HEILIGE LAND.

(MAGDALA.)

O land, waar de Heere
Zijns grooten Naams eere
Eens spreidde ten toon,
Waar zijn uwe boomen,
Die eens aan uw stroomen,
Ach, bloeiden zoo schoon.

Waar zijn nu die twijgen,
Wier keuze van vijgen
Eens lafenis bood?
Waar prijkt op uw straten
Van uwe granaten
Het liefelijk rood?

Helaas! Op mijn vragen
Geeft Kanan in klagen
Het antwoord mij weer:
„De keur mijner boomen
Aan wegen en stroomen
Zij is er niet meer!”

„Geknakt zijn mijn palmen
Als tengere halmen
Met vijg en granaat,
't Is alles in 't ronde
Vernield door de zonde
Van Abrahams zaad!”

Zij hebben den Heere,
Den Koning der eere,
Genageld aan 't hout;
Voor goden der logen
Hun knieën gebogen,
Hun outers gebouwd.

Maar eens zal Hij komen,
Die Kanan zijn boomen
En vruchten hergeeft,
Als na zooveel smarte
In Israëls harte,
Zijn Christus herleeft.

Dan zal Hij die streken
Doorsnijden met beken
Van honing en room;
Hun berg en rivieren
Beplanten, versieren
Met bloem en met boom.

Dan drijft Hij in 't lommer
Der palmen den kommer
Van Israëls gemoed;
Dan bruisen de stroomen,
Dan ruischen de boomen:
„Jehova is goed!”

J. DE LIEFDE.